Mappe
Ekspl. 4
Årg. 1942
O v. 982/42
Jr.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 4 LØRDAG 14-2-1942 1 ÅRG

17 Februar - De myrdedes dag.

Atter minner vi om at den 17 februar - tirsdag förstkommende er viet de myrdede nordmenn. Denne dagen skal alle norske holde sig vekk fra gater, restauranter og kinoer efter kl. 18. De som nödtvungent må ferdes ute efter dette klokkeslett skal sörge for å komme i hus så hurtig de kan.

Vi bringer vår hyldest til de som har ofret livet for Norges sak, og citerer:

Til de falne.

Nu har de gitt oss alt.
De ville ut i kampen,
de sov i sne, de sank i sjö.
Men hvis et folk vil leve,
må noen kunne dö.

Kan hende tanken var dem fjern
fra heltedåd og blod og jern
og den slags krigerære.
Og dårlig vepnet, dårlig kledd
det kunde de vel være.
Men de var ikke redd.

De sloss mot pansret overmakt,
og måtte telle hver patron
og lovde på en jernrasjon
som ikke alltid blev dem bragt.
De har bekreftet omisjon
- kan hende da det trengtes -
at også vi har MENN.

Hva gjör en mann så het og blind
at han kan sette livet inn?
Han må ha kjærlighet og tro
til det han ofret liv og blod.
Han må ha ting å verge
som er ham mere verd
enn bare det å berge
en tilmålt levnedsferd.
Han vet det ikke sånn med ord
hva denne ting kan være.
Han har det fra sin far og mor
det er en arv fra hjem og jord
- en lov, men ingen lære.

Den er der som en indre sans
for selvrespekt og hedor.
Hans eget liv må være hans
- om ellers tomt på gleder.
Stå ajomlös på sin egen grunn,
hvorledes kan det tenkes?
Og böye nakke, holde munn,
når sömd og rettsinn krenkes?
Ha fremmed herre i sitt hus?
Å, nei, da var det bedre
om det var skutt i grus.

De ville ut og slåss -
De gjorde det for Norge -
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt -
og god skal livet leves.
Nå har de gitt oss alt,
Men - var da alt forgjeves?

Vi spör oss selv, og tenker
på deres unge enker.
Hvad har de nu igjen,
de som har mistet fedre,
de som har mistet menn?

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og de stripete.

Red.

Vi har jo tapt allikevel,
vårt hele land er tatt.
Nu senker sig om stille fjell
den stjernelöse natt.
Mörket tett som muld
det ånder mot ditt öre
förhåpningsfull
- ja, lytt, så skal du höre.
Det er som en fortrolig röst
- forstummet - dog vil gi dig tröst:
Hvem vinner varig glede
på menneskenes sor?
Se ravnen bygger rede
i smuldret röverborg.
Hvem tårner op et velde
på menneskenes nöd?
Den ingen dom kan felle,
skal enda dö sin död.

Tar han din frihet fra dig,
den gror jo i ditt eget sinn.
Den er evig vorden,
hver dag du kjemper for den,
vil den pånу bli din.

De som falt - og vi.

Tirsdag 17. februar minnes vi de som er falt - de som er blitt myrdet fordi de var gode nordmenn.

Disse menn falt for sitt land og for sine idealer - og de falt også for ditt og mitt land og våre felles idealer.

Norge - vårt land, er i krig idag. Det er også DU og JEG, sammen med alle Norges sönner og döttre, soldatene i den arme som skal bringe seiren hjem tilslutt.

Kampen er hård, men den vil bli hårdere. Ja, så hård at den vil kreve det ytterste av enhver av oss. Kanskje ditt liv og mitt liv. Men uten kamp blir det ingen seier, og kampen begynte allerede 9. april 1940.

Nelsons gamle ord: "England expects every man to do his duty to-day" må hos oss omskrives til:

"Norge kreves at enhver - mann som kvinne - gjör sin plikt hver dag."

Dette er et krav som må opfylles. Ingen av oss har lov å være tilskuere idag når vår kamp er kampen for vårt eget liv og vår frihet.

Og vår plikt kjenner vi alle. Hold trass og forakten vedlike. Vis tyskere og nasister at vi ikke har bruk for dem eller deres falske ideologier. Ingen må la seg forføre til å gjöre noe som innerst inne byr imot, og ta holder tapet av de lusne fortjenester som blir tilbudt.

"The Spirit of Norway" er et slagord som går over hele verden idag. De frihetselskende folk over hele jorden beundrer den kamp vi fører idag - uten våpen og kanoner - og nordmennenes holdning er blitt en fakkel for frihet.

Men ikke alle kjemper med. Alltfor mange nærer for stor redsel for Gestapo og nazibödlene til at de kan gjöre det Norge fordrer av dem, og det de plikter å gjöre.

Mange lar det kanskje drive som det kan, efter å ha overbevist sig selv om at de er villige til å kjempe og arbeide hvis de bare kommer i kontakt med "de rette kretser" og "får vite litt mere".

Dette er ikke nödvendig. Enhver kan på sin side forberede sig på den dag da det vil bli brukt for dem med våpen i hånd, og inntil den dagen kommer - imorgen - om to måneder - eller om to år - må de kjempe sin kamp uten våpen i hånd, men med trofasthet og aldri sviktende tro og hjelpsomhet.

For en ting vet vi alle. Seiren er vår, og det står også til oss selv å bestemme om det skal gå lengere enn nödvendig før vi atter

kan puste, snakke og skrive fritt i vårt eget, og vår fremtids frie Norge.

(1082) Vi bringer det vesentligste av dr. Arne Ordings utenrikskronikk.

Ingen kunne si enten japanerne ville foreta en langvarig beleiring av Singapore eller de ville gå til direkte angrep på öya. Nu viser det sig at de valgte å fortsette lynkrigen.

Singapore blev regnet som en av verdens sterkeste festninger, men den er anlagt med et angrep fra sjösiden for öye, og det viste sig at den var vanskelig å forsvare mot flyangrep. De tre flybaser som ligger på öya blev gjort ubrukelig ved stadige bombardementer både fra og det japanske artilleri på Malaya. Britiske jagere opererer fra baser på Sumatra, men det er vistnok ikke lykkes å ödelegge særlig mange av de angripende bombefly. Flåtehavnen har allerede lenge være uten betydning for de allierte, da den ligger på nordsiden av öya og således lengge har vært truet. Men hovedsaken for forsvarerne er å hindre japanerne fra å benytte dem, for uten at Singapores fall vil være et stort prestisjetap, og den vil derfor bli forsvart til det ytterste. For öieblikket er japanerne de allierte overlegen både tilsjös og i luften, så utsikten er ikke gunstige for öya.

De alliertes "linje" kan man nu si går fra Rangoon over Andaman, Sumatra, Java til Port Darwin i Australia og japanernes fra Malaya over Borneo (Balik-Papan) Sumatra, Molukkene (Amboyna) til Ny Guinea. Det kan nu tenkes to nye japanske fremstöt:

1. mot Java, som med sine 40 mill. innbyggere og sin viktige strategiske beliggenhet har stor betydning. Havnen Soerabaia har gjentatte ganger vært angrepet av fly, likesom andre steder på öya også har hatt besök.

2. Det kan tenkes at angrepet blir rettet direkte mot Australia. Nordvestkysten har dårlig forbindelse innover i landet, og dette er også tilfelle med Port Darwin. Det er således sannsynlig at et japansk angrep ville bli satt inn mot dette og andre isolerte steder langs kysten.

Ved erobringen av Raboul er den nordlige veien fra Hawai til Australia blitt vanskeligere og det er tenkelig at japanerne vil forsöke et angrep mot Samoa for å forstyrre også den sydlige ruten.

Japanerne har nu erobret flere av oljedistriktene i Östen omenn de selv ikke kan utnytte den så er iethvertfall de allierte avskåret fra den. Kan de også ta de andre oljeforekomster vil situasjonen bli betydelig vanskeligere. Man kan selvsagt före frem olje fra den Bengalske bukte, men transporten krever både tid og tonnasje som begge deler er kostbare.

I nederlandsk India ligger störsteparten av jordens gummiplantasjer. Ifölge oppgave fra U.S.A. vil dog lagrene av rågummi strekke til for ca. 18 mndr., og innen den tid vil efter opgavene, den syntetiske gummiproduksjon i U.S.A. kunne dekke de alliertes behov.

Japanerne er som sagt for tiden overlegne både tilsjös og på land. Dette kommer for en stor del av de alliertes lange tilförselsveier. En ekspert uttalte for en tid siden at i krigstid tok en transport fra Liverpool til Suez 3 mndr., og det er adskillig lenger til Singapore. Nu begynner imidlertid også de japsnske tilförselsveiene å bli lange, og de alliertes resurser av skib , krigsskib såvel som handelsskip er meget större enn Japans. Når man også tar nybygningskapasiteten med, blir forskjellen ennu större.

Krigen i Östen har dog ikke vært noen overraskelse, men det blev felttoget i

Libya.

De britiske tropper var overlegne i tanks og fly, menn allerede 24. november mente general Cunningham, sjefen for 8.arme, at en fortsatt

offensiv var uholdbar. Sjefen for den samlede styrke, general Auchinleck ga kommandoen til den unge general Ritchie og den britiske offensiv fortsatte frem til havnen av Cyrenaika. De tyske tap gikk opp i 61.000 mann 368 tanks og 885 fly. Briterne tapte 18.000 mann, herav 3.000 falne.

Man antok nu at Rommel ville være for svak til å ta noen ny offensiv, og tok en pause. Depoter blev ført langt frem og fikk lette tropper til beskyttelse, mens panservognene blev trukket noe tilbake, for å repareres, og gjøre dem klar til ny kamp.

Det tyske fremstøt kom helt uventet og antagelig kom det av at Rommel fikk frem større forsterkninger enn beregnet (Over fransk område! Red.) og at tyskerne var flinke til å reparere de skadede tanks.

Fremdeles ser det dog ut til at det britiske flyvåpen er overlegne i luften, men det viser sig i praksis at valige fly ikke er særlig effektive mot tanks som optrer i spredte formasjoner. Man har derfor bedt om fly med spesielle tankkanoner.

Foreløbig har man således måttet oppgi tanken om å ta Tripolis, men man tror dog heller ikke at Rommel vil lykkes i et forsök på å nå Suez. Nu blir hans tilförselsveier len er og lenger og man kan gå utfra at alle byer og steder langs kampveien er totalt ödelagt.

Man venter en større offensiv innsatte fra Aksen i Middelhavet idet store mengder U-båter og fly er overført hit og både admiral Raeder og Göring har avlagt besök i Italia. Dette tyder på at noe forestår.

Den 11. februar 1942 kom en hirdmann ved navn Erling Överby ledsaget av en civilkledt NS mann på Norges Skibsförerforbunds kontor og forklarte at Norges Skibsförerforbund var overtatt av Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, som alle vet idag styres mot deres vilje av NS. Efter hvad vi har erfart optrådte Överby forholdsvis höflig og meddelte at samtlige Forbundets fonds og midler ikke lenger kunne disponeres fritt, m.a.o. det fordredes hans medunderskrift ved alle pengetransaksjoner. Forövrig sies det at Överby meddelte at kontoret som sådant kunne fortsette efter de gamle linjer. Man slog sig tilfreds med dette, og så vinlig det var måtte man finne sig i omstendighetene. Neste dag kommer imidlertid oppsigelse av samtlige funksjonærer, således at administrasjonen blev lammet. Alle nökler f.eks. skulle utleveres.

På bakgrunn av dette nye Norges ledere, dette såkalte Nasjonale parti, som selv har fått gjennemfört enkelte bestemmelser som bl.a. går ut på at ingen funksjonær i noen som helst bedrift må sies opp uten fyldestgjörende grunner er tilstede tar det sig unektelig noe komisk ut at en matros tropper opblandt skibsførerne og ganske enkelt avskjediger de tillitsmenn som i menneskealdre har ført Skibsförerforbundet frem til hvad det er idag.

Tysk flåtemanöver.

Den tyske flåte har som bekjent utslettet og senket den engelske mange ganger under krigen. Tyskerne er så å si eneherskende på havene. For vel en uke siden fikk vi et godt bevis på dette. Tysklands eneste store slagskip "Tirpitz" - söstersskipet til Bismarck - kom de til Trondheim og ble straks sendt inn i Åsenfjorden, hvor resten av den tyske marine ligger i sikkerhet. Her ble den loset inn i Fættenfjorden ved Langstein, klemt helt opunder bergveggen på nordsiden av fjorden. Det ble strukket liner fra land og over båten, ned på en tömmerflåte på utsiden, og etterpå ble det kamuflert med trær over dette - slik at det hele fortoner seg som en naturlig fortsettelse av landskapet - sett fra luften. Dessuten er innlöpet sperret med to rader med minebelter. Likevel har det vært daglig luftalarm over Trondheim de siste dagene - og en har hört stadige brak og smell inne fra dette ströket. Ennå er ikke båten truffet - men den vil nok snart bli oppdaget - og følge efter de andre som er senket derinne de siste dagene.

PROPAGANDAEN - DENS MIDDEL OG MÅL.

Grunndraget i den Hitler - Ribbentropske politikk var alltid en kynisk forakt for sannheten. Avtaler, löfter og gjensidige tillitsforhold var ikke noe å bygge fremtidsstaten på, men utmerket å føre den annen part bak lyset med. Österrikes Anschluss ble Österrikes undergang. Befrielsen av en håndfull sudetertyskere ble utslettelsen av det Tsjekkoslovakiske rike, avtalene i München en kilde til latter og hån, o.s.v. o.s.v. Hvem undres over at Lord Halifax - som biskop Berggrav beretter - ikke riktig mente å kunne stole på Hitler! Vi skal her ikke minne om den rekke av löfter og tilsagn hvormed invasjonen i Norge har vært brolagt like fra Falkenhorst's proklamasjon "til det norske Volk" og videre, og som konsekvent og sågodtsom uten unntagelse er brudt.

Den nazistiske ledelse har selv innsett, at en epoke, som menes å skulle bli alle tiders største ikke må gå inn i historien i en så nedverdigende form. Derfor inngår historieforfalskning og forlkefordommelse som et u-undværlig kampmiddel i nyordningen. Det er både forvrengning og lögn som skal og må underbygge historiedannelsen i det nazistiske samfund; det er kvoget med skylapper, som skal fylle dets rekker. Grunnlaget for en objektiv og mest mulig sannferdig oppfatning av tidens hendinger skal ryddes avveien. De beste forfattere fengsles eller jages av landet. Den allsidige litteratur brennes i middelalderlige autodafeer. Radioen - nutidens verdifulleste nyhetsformidler - fratas folket. Brever stjeles og åpnes og det fri ord straffes. Pressen - den "frie" presse som tyskerne spökefullt kalder den - knebles og dikteres hva den skal si. Fortielser og lögner smugles inn i autoritative meddelelser. Husk dette! det er viktig at du husker det, om ikke lögnen skal tvinge deg i kne. Og si det til deg selv for hver eneste nyhet du leser i våre tyskkontrollerte aviser!

Vi skal minne om noen få ting fra den siste tid:

Englenderne drev aksemaktene på flukt fra Halfaya til el Agheila uten at norske avislesere fikk den minste meddelelse om det. Men da general Rommel for en tid lykkedes med sin motoffensiv, svömmet förstesidene i våre aviser over med seiersmeldinger.

Da tyskerne hadde fremgang på Östfronten ble det meddelt i fete overskrifter at russerne var slått ut, at de bare tæret på sine slitte reserver, at deres krigsindustri var ödelagt, og at de ikke kunne regne med nevneverdige forsyninger. Moskva sto for fall, - det var bare dager å regne med. (11. juli hadde rikskommisærens pressekommisariat möte med representanter for den "norske" aviser og påla dem å gjöre ferdig propagandaartikler om inntagelsen av Moskva til offentliggjörelse d. 20.s.m.) Om du nå følger de stedsangivelser, som av og til rent i forbigående forekommer i spaltene, kan du fort nok regne deg til, at den tyske östfront er drevet langt tilbake - men når så du meddelt et ord om det? Kanskje en to-tre linjer i petit om "lokal" fremgang som neston uten undtagelse er slått tilbake. Det eneste en får, er kommentarer og forklaringer av så primitiv art at de syns skrevet for barn.

Så longe krigen er gått på har de britiske fly ifl. presson ikke en eneste gang rammet militære mål. Bombene faller bestandig i beboelseskvarter og sårer i verste fall noen civilpersoner. (Tyskerne tenker vel at motparten har lært fra dengang de selv bombet og plyndret forsvarsløse og ubefestede norske småbyer).

Og nå i Stillehavet: Til d.d. er det ikke en eneste gang meddelt at de forenede britisk/amerikanske styrker har senket så mye som den minste lille japanske jolle.

Vi skal ikke peke på de utallige tallmessige uriktigheter som flyter i en stadig ström fra Berlin og hvor de går så vidt som til å snu forholdene på hodet og oppgi sine egne tap som fiendens. En sammenligning mellom nyhetene i W.T. og de tilsvarende i den "norske" presse vil gjöre det klart med hvilken kynismo leserne sökes fört bak lyset.

Fast dog ved dette bakkanal av lögner og glom ikke at slik er taktikken, når du skal bedömme gehalten av de foto overskrifter og de oppskrytte seiersmeldinger. Lø dog ikke ta ved nesen!

Lögnen satt i system og kolportert gjennom korrupte fedrelandsløse blader er farlig våpen i snikmordernes hender, og Hitler-regimet har fra første stund av visst å bruke det nesten like mye som kuler og krutt. De uavlatelige meddelelser - drypp dryp-dryp - om at alt går våre landsmenn og allierte imot, virker nedstemmende og kan bringe de svake og usikre, de lunkne og oppurtunistene til å vakle. Kanskje en og annen av dem, som sitter og teller på knappene, på den måten drives over i fiendens leir. De tenker ikke på defölger det for deres eget vedkommende skal få på oppgjørets dag. Og ikke forstår de at jo svakere NS står, jo sterkere står Norge. Når regnskapets facit skal bestemmes. Men landsforræderne vet dette altfor vel. De er på jakt efter deg, og de bruker lögnen som sitt sikreste skyts. Jo dårligere det går ved fronten, jo hissigere vil lögnkampanjen bli, - det er igrunnen bare et godt tegn.

Det er dogrimerende dager vi lever i nettop nå. Japanerne "den gule fare" som tyskerne i sin tid har döpt dem, og som etter tyskernes sigende nå skal redde den vesterlandske kultur, har uten tvil holl. Om amerikansk eller britisk fremgang hörer vi intet. Snart skal vi vel bindes på ærmet at deres skip er utstyrt med trekanoner og löst krutt. Bedragene ogfortielsene er så åpenbare at ikke den enkleste hjerne bör falle for dem. Men nettop nå blir det regnet med at gule seiersmeldinger uten ende skal bringe oss til å glemme de tyske nederlag i Russland.

Ja, kanskje går det dårlig for de allierte krefter nettop nå. Kanskje? Men husk at ENGLAND og U.S.A. HAR GOD TID. OG DEN SOM LER SIST LER BEST.

HUSK: VEIEN TIL NS GÅR GJENNOM LÖGNEN
OG VEIEN TIL NORGES UNDERKJELSE GÅR GJENNOM NS.

Ulrich.

Stillehavet.

Natt tilmåndag lykkedes det for japanerne å landsette tropper på öya Singapore efter at de i 9 dager hadde forberedt angrepet med en intensartilleriild og luftvernbombardement. De opnådde å sette sig fast på en 15 km. bred stripe i förste omgang og ved hjelp av dette brohode kom store styrker over og blev kastet inn i kampene uten hensyn til tap. Forsvarerne som er underlegne i antall, forsvarer ta mert hver fot jord, men de blir stadig presset tilbake og efter meldingene idag (fredag) foregår kamper i en av byens forstader, mens forsvarslinjen nord-syd fremdeles holder.

Efter meldingen om de store japanske skibstap i Macassarstredet er det innlöpet meldinger om de tap som den japanske flåte blev tilföyet under det amerikanske angrep på Marshall og Gilbertöyene i begynnelsen av februar.

Der blev ödelagt 5 krigsskib
11 hjelpeskib, og
41 fly, foruten

oljelagere, luftvernstillinger og lagret materiell. Blandt krigsskibene var 1 hangarskib på 17.000 ton, 1 lett krysser og 2 U-båter.

Av hjelpeskibene var 3 stk. 10.000 tons tankskib, 5 stk. 7.000 tons transportskib og dessuten 2 gamle krigsskib.

Ialt blev her senket ca. 100.000 ton. Angrepet voldte forövrig stor skade på 4 flyplasser, og 4 militærleire.

Det nederlandske admiralitet melder at japanerne her tapt 3 kryssere, 1 destroyer og 1 U-båt utenfor Amboyn på Celebes. Dessuten meddeles at allierte fly og flåtestyrker har fått inn fulltreffere på et japansk hangarskib.

London fredag aften kl. 19,30.

En flåte på flyttefot.

Gneisenau, Scharnhorst og Prinz Eugen måtte igår forlate Brest. De to første slagskip har ligget i havnen der siden ifjor vår, og de var ikke i kampdyktig stand og måtte derfor før eller senere bringes til Tyskland for reparasjon. Brest har dessuten hatt over 100 bombeangrep så der var det ingen ro å finne. kl. 11 igår blev det observert at de 3 store skib kom dampende ut i kanalen eskortert av destroyere, minesveipere, motortorpedobåter og en sværm av jagerfly. Britiske torpedofly eskortert av 50 jagerfly gikk til angrep straks meldingen kom, og senere kom bombefly, jagere og motortorpedobåter i aksjon. Kampen varte til kl. 5 igåreftermiddag i vanskeligst mulig værforhold for angriperen. Siktbarheten var lik null, men iallfall 6 torpedotreff observertes på de store skib og bombeflyene, som flöy under de tyske jagerfly, hadde bombetreff på samtlige store skib og dessuten på eskortefartöyene.

At briterne gikk til aksjon med enestående tapperhet og gjennomförte den uten hensyn til tap viser det faktum at 42 fly gikk med i angrepet.

Tyskerne tapte 18 jagerfly efter hvad der kunde observeres.

Da den tyske flåte gikk ut fra Brest var farten mellom 20 og 30 knob, men da den sist blev observert var farten betydelig nedsatt, og flåten sökte under Helgoland i ydderst spredt formasjon .

Vi håper å kunne bringe nærmere oplysninger om de tyske tap senere..

Fra Singapore.

For 3 timer siden meldte kommunikeet fra Singapore at kampen fortsetter med störste voldsomhet. Presset er særlig sterkt vest og nordvest for byen, som også bombes kraftig. Efter de siste meldinger ser det ut som den store overmakt har klart å bryte forsvarslinjen på et sted nær byens vestkant.

I Tokio har en med forbauselse mottatt meldinger om at briterne har avslått opfordringen om overgivelse.

I Libya

er det rolig på landfronten. I luften er det livligere, og der meldes om angrep mot aksens forsyningslinjer, mot Tripolis og Catania og Sicilia.

Celebes.

Det meldes at oplysningene om nye japanske landinger på sydlige Celebes ikke medfører riktighet. Garnisonen ved Macassar holder fremdeles ut, og kjemper hårdnakket.

Stadig russisk fremgang.

En uoffisiell melding fra Russland forteller at russiske tropper har trengt inn i Kviterussland. Dette må ha skjedd enten nord eller syd for Smolensk.

I Leningradavsnittet foregår kraftige kamper innenfor et triangel som avgrenses av Kolpino i sydöst, Krasnoje Selo i sydvest og Leningrad i nord. Det er også voldsomme kamper ved Schlüsselburg.

Nordöst for Smolensk angripes tyske reserver som prøver å komme tyskerne ved Rshev tilhjelp.

I Donezavsnittet meldes også om hårde kamper med russisk fremgang.

Kineserne

melder om ny fremgang og erobring av 2 byer.

Fra Kaukasus

kommer melding om at 24 litauere er skutt. Anklagen gikk ut på brandstiftelse, opvigleri og begunstigelse av jöder.